

A Fővárosi Ítéltábla

16.Gf.40.187/2022/7-II.

A Fővárosi Ítéltábla a Marján Ügyvédi Iroda (I.,IV.,VI.,VIII.,X.,XI.,XII. perújított felperesi képviselő cím1; ügyintéző: dr. Marján István ügyvéd) által képviselt I. r. perújított felperes név (cím1) I. rendű, IV. r. perújított felperes név (cím2) IV. rendű, VI. r. perújított felperes név (cím3) VI. rendű, VIII. r. perújított felperes név (cím4) VIII. rendű, X. r. perújított felperes név (cím5) X. rendű, XI. r. perújított felperes név (cím6.) XI. rendű és XII. r. perújított felperes név (cím7) XII. rendű, valamint a Guba Ügyvédi Iroda (XIII. r. perújított felperesi képviselő cím10; ügyintéző: dr. Guba Zoltán ügyvéd) által képviselt XIII. r. perújított felperes név (cím11) XIII. rendű, XIV. r. perújított felperes név (cím12) XIV. rendű és XV. rendű perújított felperes név (cím13) XV. rendű perújított felpereseknek és a személyesen eljáró V. r. perújított felperes név (cím8) V. rendű, valamint a dr. Czikrayné dr. Fekete Zsuzsanna kamarai jogtanácsos által képviselt VII. r. perújított felperes név (cím9) VII. rendű felperesnek a dr. Papp Sándor ügyvéd (perújított alperesi képviselő cím14) által képviselt perújított alperes név (cím15) perújított alperes elleni perújítási ügyében a Fővárosi Törvényszék 2022. április 7-én kelt 6.G.41.634/2021/16. számú végzésével kijavított 2022. március 18-án kelt 36.G.41.634/2021/13. számú ítéletével szemben a perújított alperes által benyújtott fellebbezés folytán – nyilvános tárgyaláson – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a perújított alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., IV., VI., VIII., X., XI. és XII. rendű perújított felpereseknek mint együttes jogosultaknak, valamint a XIII., XIV. és XV. rendű perújított felpereseknek mint együttes jogosultaknak 250.000 - 250.000 (kétszázötvenezer - kétszázötvenezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

A perújított alperes által meg nem fizetett 2.500.000 (kétfélmillió-ötszázézer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) által megállapított tényállás szerint a Fővárosi Törvényszéken ügyszám2 számon indult, később ügyszám3., majd ügyszám4. számon újra indult eljárásban a Legfelsőbb Bíróság mint másodfokú bíróság a 2001. október 4-én kelt ügyszám5/10. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ügyszám6/9. számú ítéletét megváltoztatva megállapította, hogy az perújított alperes jogelőd név (a perújított alperes jogelődje) és a perújító felperes jogelőd név (a perújító felperesek jogelődje) között létrejött üzlet rész átruházási szerződés érvénytelen, és a szerződést a határozathozatalig, 2001. október 4. napjáig terjedő időre hatályossá nyilvánította.

[2] A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság a 2008. május 7-én kelt ügyszám7/112. számú, 2008. június 19-én jogerős végzésével – amelyet 113. és 121. számú végzéseivel kiegészített – a perújító felperes jogelőd név „f.a.” felszámolási eljárását befejezettnek nyilvánította, a társaságot jogutód nélkül megszüntette, és elrendelte az adós társaság cégjegyzékből törlését. Megállapította, hogy az adós vagyona az elsőfokú bíróság előtt ügyszám3. számú eljárásban érvényesített 327.920.480 forint tőke és járulékai iránti követelés, és rendelkezett a vagyon tőke követelés részének a hitelezők közti arányos felosztásáról.

[3] Az elsőfokú bíróság a 2014. április 2-án kelt ügyszám1175. (helyesen: ügyszám1170.) számú ítéletével kötelezte a perújított alperes név-t (a perújított alperes) a perújító felperes jogelőd név perbe lépett hitelezőinek, a I.r.perújító felperes jogelőd név-nek (az I. rendű perújító felperes jogelődje) 14.020.234 forint, a XIII-XV. r. perújító felperesek jogelődje (a korábbi III. rendű perújító felperes, a XIII-XV. rendű perújító felperesek jogelődje) 6.000.000 forint, a IV.r. perújító felperes jogelőd név-nek (a IV. rendű perújító felperes jogelődje) 54.297.019 forint, V. r. perújító felperes.nak (a korábbi V. rendű perújító felperes, az alapperben V. rendű felperes) 400.000 forint, VI. r. perújított felperes névnek (a VI. rendű perújító felperes) 12.000.000 forint, a VII. r. perújított felperes névnek (az alapperben VII. rendű felperes) 505.000 forint, VIII. r. perújító felperes névnek (a VIII. rendű perújító felperes) 93.214.577 forint és IX. r. perújító felperes.ának (a korábbi IX. rendű perújító felperes, a X-XII. rendű perújító felperesek jogelődje) 45.911.658 forint főkövetelés, továbbá perköltség megfizetésére. A 2001. október 4. napjától a kifizetés napjáig érvényesíteni kívánt késedelmi kamat követeléseket keresettség hiányában elutasította azzal az indokkal, hogy a felszámolás során eljáró Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság a követelést átadó végzésében kizárólag a tőke összeg átadásáról rendelkezett, csak azt osztotta fel.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéletábra a 2015. november 4-én kelt ügyszám8/25. számú ítéletével a döntést helybenhagyta.

A Kúria az I., III., IV., VI. VIII. és IX. rendű perújító felperes felülvizsgálati kérelmét a ügyszám9/10-II. számú végzésével, a VII. rendű felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét ügyszám9/7. számú végzésével hivatalból elutasította, a 2016. június 21-én kelt ügyszám9/10-III. számú ítéletével a perújított alperes felülvizsgálati kérelmét megalapozatlannak találva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

[4] A perújító felperes jogelőd név felszámolója 2015. november 18-án kérte a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság ügyszám7/112., 113 és 121. számú végzéseinek kiegészítését a vagyonfelosztási javaslat kamatkövetelésekre kiterjesztésével. A Debreceni Ítéltábla a 2016. február 25-én kelt ügyszám11/2. számú végzésével a Miskolci Törvényszék 2015. november 24-én kelt ügyszám10/140. számú végzését megváltoztatva a kiegészítés iránti kérelmet elutasította.

[5] A Miskolci Törvényszék a IV.r. perújító felperes jogelőd név 2017. április 21-én benyújtott kérelmére a 2017. május 29-én kelt ügyszám10/164. számú végzésével a perbe vitt követelést átadó 112., 113. és 121. sorszámú végzéseit kijavította, és az egyes végzésekben meghatározott hitelezői igények kielégítésére nem csak a végzésekben megjelölt követelésrészt, hanem annak járulékait is átadni rendelte. A végzés indokolásában megállapította, hogy a tőke járulékeinak feltüntetése elírási hiba folytán maradt el. A Debreceni Ítéltábla a 2017. október 26-án kelt Fpkf.III.30.331/2017/3. számú végzésével e végzést helybenhagyta azzal, hogy szükséges a kijavító végzés kiegészítése akként, hogy az a járulékokat a felszámoló vagyonfelosztási javaslatának megfelelően, végrehajtásra alkalmas módon határozza meg.

A Miskolci Törvényszék a 2018. június 18-án kelt ügyszám10/189. számú végzésével – a I.r.perújító felperes jogelőd név 2018. június 12-én érkezett kiegészítés iránti kérelmére – a vagyon járulékait, a 2001. október 4. napjától a kifizetésig járó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 301/A. §-a szerinti késedelmi kamatot és a perben megítélt perköltséget is átadta a hitelezőknek.

A Debreceni Ítéltábla a 2019. március 27. napján kelt ügyszám13/2. számú végzésével ezt a végzést helybenhagyta.

[6] A I.r.perújító felperes jogelőd név a 2009. április 21. napján kelt engedményezési szerződéssel a perújított alperessel szembeni, a felszámolási költségekből álló 14.020.234 forint tőke és annak járulécai iránti követelését az I. rendű perújító felperesre engedményezte.

[7] A IV.r. perújító felperes jogelőd név a 2016. december 30-án kelt szerződéssel a perújított alperessel szemben fennálló 54.297.019 forint tőke után 2001. október 4. napjától 2015. november 24-ig járó késedelmi kamat követelését a IV. rendű perújító felperesre engedményezte.

[8] A perújító felperések perújítási kérelmükben a Fővárosi Törvényszék 2014. április 2-án kelt ügyszám1170. számú jogerős ítéletének megváltoztatását és az ott megítélt tőkeösszeg után a perújított alperes 2001. október 4. napjától az I. rendű, IV. rendű, VI. rendű, VIII. rendű, X. rendű, XI. rendű és XII. rendű perújító felperések esetében 2015. november hó 26. napjáig, míg a XIII., XIV. és XV. rendű perújító felperések esetében 2015. december 4. napjáig számított, a rPtk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamat

megfizetésére kötelezését kérték, akként hogy az I. rendű perújító felperesnek 14.020.234 forint után 25.224.916 forint, a IV. rendű perújító felperesnek 54.297.019 forint után 97.690.077 forint, a VI. rendű perújító felperesnek 12.000.000 forint után 21.590.153 forint, a VIII. rendű perújító felperesnek 93.214.577 forint után 167.709.745 forint, a X., XI. és XII. rendű perújító felpereseknek 45.911.658 forint után személyenként 27.534.436 forint, a XIII., XIV. és XV. rendű perújító felpereseknek 6.000.000 forint után fejenként 3.602.084 forint a kamatkövetelése.

Kérték a perújító alperest kötelezni ezen, tőkésített összegek után 2015. november 27-étől, illetve (a XIII.-XV. rendű perújító felperesek) 2015. december 5-étől a kifizetés napjáig járó „törvényes” késedelmi kamat megfizetésére is.

[9] A perújítási kérelmet a Debreceni Ítéltábla ügyszám13/2. számú végzésére hivatkozással a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 260. § (1) bekezdésének a) pontja alapján terjesztették elő.

Előadták, hogy a perújító felperes jogelőd név felszámolója kezdeményezésére a Miskolci Törvényszék a 2018. június 18-án kelt ügyszám10/189. számú végzésével kiegészítette a perbe vitt követelést átadó 112., 113. és 121. sorszámú végzéseit, és az egyes végzésekben meghatározott hitelezői igények kielégítésére nem csak a végzésekben megjelölt követelésrészt, hanem a felszámoló vagyonfelosztási javaslata alapján annak járulékait, a 2001. október 4. napjától esedékes késedelmi kamatokat is átadni rendelte. A (ügyszám10/164. számú) végzés indokolása szerint a kijavításra elírás miatt került sor. A Debreceni Ítéltábla 2019. március 27. napján kelt ügyszám13/2. számú végzésével a 189. számú végzést helybenhagyta. A végzést az I., IV., VI., VIII. és IX. rendű perújító felperesek 2019. április 9. napján, a III. rendű perújító felperes 2019. április 10. napján vette kézhez. A perújított alperes a kamat fizetési kötelezettségét felszólítás ellenére nem teljesítette. Az alapeljárás során eljáró elsőfokú bíróság, valamint a Fővárosi Ítéltábla a Miskolci Törvényszék ügyszám10/189. számú végzésére nem lehetett tekintettel. Amennyiben a végzés az alapeljárásban rendelkezésükre áll, az rájuk kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna, mivel ez teremtette meg keresetösségi jogukat a megítélt tőkeösszeg járulékaira is.

Az I. és IV. rendű perújító felperes a perbeli legitimációját a követelés részükre történt engedményezésére alapította.

Állították, hogy a követelésük nem évült el. Az I. rendű perújító felperes igényérvényesítésének alapja a 2009. április 21-i, 2011. november 6-án módosított engedményezési szerződés alapján történt jogutódlás. A módosítás 2. pontja értelmében az engedményező a perújított alperessel szemben fennálló követelését a jelen jogvitát véglegesen elbíráló bírósági határozat jogerőre emelkedésének napjával (azaz a Fővárosi Ítéltábla ügyszám8/25. számú ítélete keltével egyező időpontban) ruházta át engedményesre azzal, hogy az akkor folyamatban lévő perben és az azt követő esetleges jogorvoslati eljárásokban a peres felek személyében alanyváltozás nem következik be, ezért perbeli jogutódlás bejelentésére nem került sor. A felek perben álltak, ezért nem volt szükség a perújított alperes felszólítására. A kötelezettel szemben az engedményezési szerződés akkor hatályos, ha azt vele közlik. A perújított alperes felszólítására a perújítás iránti kérelem benyújtása előtt, 2019. június 13-án sor került.

A jogviszony nem a jelenlegi perújító felperesek és perújított alperes között jött létre, hanem a szerződést a jogelődjük, a perújító felperes jogelőd név és az perújított alperes jogelőd név kötötte meg; mindkét jogi személy gazdálkodó szervezetnek minősül. Ezért a követelt késedelmi kamat mértéke a gazdálkodó szervezetek között irányadó mértékhez igazodik.

[10] A perújított alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a perújítás rPp. 260. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltétele nem áll fenn, a kamatkövetelést átadó végzés nem olyan új tény, amely alkalmas lehet perújítás előterjesztésére. A perújítás a rPp. 260. § (2) bekezdése értelmében sem megengedhető, mivel a perújító felperesek késedelmi kamat igényüket az alapügyben önhibájukból nem érvényesítették. Kérte a Miskolci Törvényszéktől a követelés átadásával kapcsolatosan keletkezett összes irat beszerzését, annak áttanulmányozása céljából, a perújító felperesek oldalán megállapítható önhiba igazolására.

Az I. és IV. rendű perújító felperes a rPp. 260. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem terjeszthetnek elő perújítási kérelmet, mivel az alapperben félként nem szerepeltek. Az I. rendű perújító felperes a jogutódlását az 2009. április 21. napján kelt engedményezési szerződésre alapítja, de követelését csak a 2019. június 13. napján kelt levelével érvényesítette először, így az 2014. április 21-ével elévült. Az I. rendű perújító felperes jogelődjének, a I.r.perújító felperes jogelőd név-nek a perújított alperessel szembeni követeléssel kapcsolatos rendelkezési joga 2009. április 21. napján megszűnt. Ettől az időponttól kezdve nem lett volna jogosult az alapperben a saját nevében, saját követelése érvényesítésére hivatkozva eljárni. Állította, hogy a 2011. november 6-i módosítás érvénytelen, mivel az engedményezési szerződés az engedményezés elfogadásával teljesedésbe ment, utóbb azt már módosítani nem lehet. Vitássá tette a módosítás keltezésének valódiságát. Indítványozta e tekintetében tanúk meghallgatását.

Vitatta a perújító felperesek követelése számításának helytállóságát is. Álláspontja szerint a perújító felperesek magánszemélyek, akiknek késedelmi kamatigényére nem lehet irányadó a gazdálkodó szervezetek közötti kamatszámítás.

A rPtk. 301. § (1) bekezdésének az egyes törvények fogyasztóvédelemmel összefüggő jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2002. évi XXXVI. törvény 5. §-a által megállapított rendelkezésére hivatkozva előadta, hogy a késedelmi kamat, amelyre perújító felperesek jogosultak lehetnének, az éves költségvetési törvények alapján 2000. szeptember 1. és 2000. december 31. napja között évi 12%, míg 2001., 2002., és 2003. években, valamint 2004. január 1-jétől 2004. május 1. napjáig évi 11% volt, azt követően pedig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamat.

[11] Az elsőfokú bíróság a 2019. december 18-án kelt ügyszám17/13-I. végzésével a perújítási kérelmet mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant elutasította.

[12] A Fővárosi Ítéltábla 2020. május 5-én kelt ügyszám16/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett – az V. rendű perújító felperes perújítási kérelmét mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant elutasító – részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit a perköltség viselésére is kiterjedően megváltoztatta és az (akkor perben állt) I., III., IV., VI., VIII. és IX. rendű perújító felperesek részére a perújítást megengedte.

A végzése indokolásában kifejtette, hogy az engedményezési szerződések alapján az I. rendű és IV. rendű perújító felperesek a követelés érvényesítésére jogosultak, az erre vonatkozó anyagi joguk fennáll. Megállapította, hogy a perújítás a Debreceni Ítéltábla ügyszám13/2.

számú jogerős végzésére mint új bírósági határozatra hivatkozással megengedett. Az eset körülményeire is figyelemmel nem tekinthető a perújító felperesek oldalán meglévő, a perújítási ok érvényesíthetőségét kizáró önhibának az, hogy a követelést átadó végzéssel szemben jogorvoslattal nem éltek, hanem bíztak a végzés számunkra kedvező értelmezésében.

[13] Az elsőfokú bíróság a 2022. április 7-én kelt 6.G.41.634/2021/16. számú végzésével kijavított 2022. március 18-án kelt 36.G.41.634/2021/13. számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék ügyszám1170. számú ítélete hatályát azzal a kiegészítéssel tartotta fenn, hogy kötelezte a perújított alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg I. rendű perújító felperesnek 14.020.234 forint után, a IV. rendű perújító felperesnek 54.297.019 forint után, a VI. rendű perújító felperesnek 12.000.000 forint után, a VIII. rendű perújító felperesnek 93.214.577 forint után, a X. rendű perújító felperesnek 15.303.886 forint után, a XI. rendű perújító felperesnek 15.303.886 forint után, a XII. rendű perújító felperesnek 15.303.886 forint után 2001. október 4. napjától 2004. december 31. napjáig 11 %, 2005. január 1. napjától 2005. június 30. napjáig 16,5 %, 2005. július 1. napjától 2005. december 31. napjáig 14 %, 2006. január 1. napjától 2006. június 30. napjáig 13 %, 2006. július 1. napjától 2006. december 31. napjáig 13,25 %, 2007. január 1. napjától 2007. június 30. napjáig 15 %, 2007. július 1. napjától 2007. december 31. napjáig 14,75%, 2008. január 1. napjától 2008. június 30. napjáig 14,5 %, 2008. július 1. napjától 2008. december 31. napjáig 15,5 %, 2009. január 1. napjától 2009. június 30. napjáig 17 %, 2009. július 1. napjától 2009. december 31. napjáig 16,5 %, 2010. január 1. napjától 2010. június 30. napjáig 13,25 %, 2010. július 1. napjától 2010. december 31. napjáig 12,25 %, 2011. január 1. napjától 2011. június 30. napjáig 12,75%, 2011. július 1. napjától 2011. december 31. napjáig 13 %, 2012. január 1. napjától 2012. június 30. napjáig 14 %, 2012. július 1. napjától 2012. december 31. napjáig 14 %, 2013. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig 12,75 %, 2013. július 1. napjától 2013. december 31. napjáig 11,25 %, 2014. január 1. napjától 2014. június 30. napjáig 10 %, 2014. július 1. napjától 2014. december 31. napjáig 9,3 %, 2015. január 1. napjától 2015. június 30. napjáig 9,1 %, míg 2015. július 1. napjától 2015. november 26. napjáig 8,5 % mértékű késedelmi kamatot.

A perújított alperes a fenti kamatkövetelések, azaz I. rendű perújító felperes esetében 25.224.916 forint után, a IV. rendű perújító felperes esetében 97.690.077 forint után, a VI. rendű perújító felperes esetében 21.590.153 forint után, a VIII. rendű perújító felperes esetében 167.709.745 forint után, a X., XI. és XII. rendű perújító felperesek esetében egyaránt 27.534.436 forint után 2015. november 27. napjától 2015. december 31. napjáig 9,5%, 2016. január 1. napjától 2016. június 30. napjáig 9,35 %, 2016. július 1. napjától 2019. június 30. napjáig 8,9 %, míg 2019. július 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt értékű késedelmi kamat 15 napon belüli megfizetésére köteles.

Kötelezte továbbá a perújított alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a XIII., XIV. és XV. rendű perújító felperesnek egyaránt 2.000.000 forint után 2001. október 4. napjától 2004. december 31. napjáig 11 %, 2005. január 1. napjától 2005. június 30. napjáig 16,5 %, 2005. július 1. napjától 2005. december 31. napjáig 14 %, 2006. január 1. napjától 2006. június 30. napjáig 13 %, 2006. július 1. napjától 2006. december 31. napjáig 13,25 %, 2007. január 1. napjától 2007. június 30. napjáig 15 %, 2007. július 1. napjától 2007. december 31. napjáig 14,75 %, 2008. január 1. napjától 2008. június 30. napjáig 14,5 %, 2008. július 1. napjától 2008. december 31. napjáig 15,5 %, 2009. január 1. napjától 2009. június 30. napjáig 17 %, 2009. július 1. napjától 2009. december 31. napjáig 16,5 %, 2010. január 1. napjától 2010.

június 30. napjáig 13,25 %, 2010. július 1. napjától 2010. december 31. napjáig 12,25 %, 2011. január 1. napjától 2011. június 30. napjáig 12,75 %, 2011. július 1. napjától 2011. december 31. napjáig 13 %, 2012. január 1. napjától 2012. június 30. napjáig 14 %, 2012. július 1. napjától 2012. december 31. napjáig 14 %, 2013. január 1. napjától 2013. június 30. napjáig 12,75 %, 2013. július 1. napjától 2013. december 31. napjáig 11,25 %, 2014. január 1. napjától 2014. június 30. napjáig 10 %, 2014. július 1. napjától 2014. december 31. napjáig 9,3 %, 2015. január 1. napjától 2015. június 30. napjáig 9,1 %, míg 2015. július 1. napjától 2015. december 4. napjáig 8,5 % késedelmi kamatot.

A perújított alperes fenti kamatkövetelések, azaz a XIII., XIV. és XV. rendű perújító felperesek esetében egyaránt 3.602.084 forint után 2015. december 5. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt értékű késedelmi kamat 15 napon belüli megfizetésére köteles.

Kötelezte a perújított alperest, hogy 15 napon belül perköltség címén fizessen meg 2.770.000 forintot egyetemlegesen az I., IV., VI., VIII., X., XI., XII. rendű perújító felpereseknek, továbbá 512.400 forintot egyetemlegesen a XIII., XIV, XV. rendű perújító felpereseknek.

[14] Az ítélete indokolásában a perújítás rPp. 260. § (1) bekezdésének a) pontjában és (2) bekezdésében meghatározott feltételei fennállta körében utalt a Fővárosi Ítéltábla 2020. május 5-én kelt ügyszám16/2. számú végzésére, amelyben az I., III., IV., VI., VIII. és IX. rendű perújító felperesek részére a perújítást megengedte. Megállapította, hogy e jogerős határozat köti, ezért ebben a kérdésben ismételten nem lehetett döntést hozni.

Az I. és a IV. rendű perújító felperes az engedményezési szerződésekkel igazolták, hogy az alapperben érvényesíteni kívánt követelés jogosultjai; jogszerűen terjeszthetnek elő perújítás iránti kérelmet a perújított alperes ellen. Nem értett egyet a perújított alperes jogi álláspontjával, miszerint fél alatt kizárólag azt a személyt lehet érteni, aki az alapperben ténylegesen részt is vett.

Az I. rendű perújító felperes követelésével szembeni elévülési kifogást nem találta alaposnak, mivel a ügyszám4. számú eljárás 2010. szeptember 29-től 2014. április 2-ig folyamatban volt. A rPtk. 327. § (1) bekezdése értelmében a követelés bírósági úton való érvényesítése megszakítja az elévülést; az elévülés félbeszakadása a bírósági eljárás alatt folyamatosan fennállt. A felek perben álltak, ezért nem volt szükség perújított alperes felszólítására. Ezen a I.r.perújító felperes jogelőd név és I. rendű perújító felperes között 2009. április 21. napján létrejött engedményezés sem változtat. A rPtk. 328. § (3) bekezdésében meghatározott esetben a kötelezett jogszerűen teljesíthet az engedményezőnek, tehát az engedményezési szerződésben részes felek dönthetnek úgy, hogy nem kívánják a kötelezett tudomására hozni az engedményezést. Az engedményezési szerződés 4. pontjában megegyeztek abban, hogy az engedményező – a pénzügyi teljesítést követően is – a teljes követelés képviselőjében jár el, a kötelezettet nem értesíti az engedményezés tényéről. Az elévülés ebben a helyzetben kizárólag az engedményező, azaz a I.r.perújító felperes jogelőd név és kötelezett, azaz perújított alperes viszonylatában értelmezhető, akik a kérdéses időszakban perben álltak egymással, amely tény kizárja az elévülés 2014. április 21-i bekövetkezését. Az engedményezési szerződés módosításának nincs kihatása az elévülésre.

A Miskolci Törvényszék ügyszám10/189. számú kiegészítő végzése, valamint a Debreceni Ítéltábla ezt helybenhagyó ügyszám13/2. számú határozata indokoltta teszik a Fővárosi Törvényszék ügyszám1170. számú ítélete hatályának azzal a kiegészítéssel fenntartását, hogy a perújított alperes a perújító felpereseket megillető késedelmi kamat megfizetésére is köteles.

A gazdálkodó szervezetek közötti késedelmi kamat mérték megállapítása indokolt, mivel a perújítási eljárás alapja üzletresz átruházási szerződés érvénytelenségéből eredő elszámolás; a perújító felperesek a perújító felperes jogelőd név-t megillető anyagi jogi jogosultságot szereztek meg. A perújító felperesek gazdasági társaság jogutódai, így megilleti őket a gazdálkodó szervezetek közötti jogviszonyban alkalmazandó, a rPtk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamat.

A Miskolci Törvényszéktől a követelés átadásával kapcsolatos összes irat beszerzésére irányuló indítványt nem tartotta alaposnak, mivel a Fővárosi Ítéltábla a perújítás megengedhetősége kérdésében már döntött, valamint a perújított alperes bizonyítási indítványát úgy tette meg, hogy még csak valószínűsíteni sem tudta, az iratok beszerzése esetén a perújító felperesek önhibáját érintő új adat, körülmény, vagy egyéb bizonyíték fog előkerülni; a perújított alperes indítványa bizonytalan lábakon álló feltételezéseken alapul.

[15] Az ítélettel szemben a perújított alperes fellebbezett. Fellebbezésében elsődlegesen a perújítási kérelem érdemi tárgyalásra alkalmatlanként végzéssel elutasítását és a perújító felperesek perköltség megfizetésére kötelezését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan – rész-bizonyítás felvételét követően – a perújítási kérelem elutasítását és a Fővárosi Törvényszék ügyszám1170. számú ítéletének hatályában fenntartását kérte.

Elsődleges kérelme indokául előadta, hogy a perújítás rPp. 260. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése szerinti feltételei nem állnak fenn. A perújító felperesek nem adtak elő olyan új tény, amely perújításra alkalmas lenne, továbbá – ha lenne is ilyen alkalmas tény – azt az alapeljárás során önhibájukból nem érvényesítették. Kifejtette, hogy a Fővárosi Ítéltábla 2020. május 5-én kelt 16.Gpkf. 43.408/2020/2. számú végzése nem helyettesítheti a perújítás érdemi elbírálását, az az elsőfokú bíróságot az 1/2014. (VI. 30.) PK vélemény 4. pontjából is következően nem kötötte. Az ítélet azonban ezzel összefüggésben indokolást nem tartalmaz, így – lényeges eljárási szabálysértés folytán – az ítélet hatályon kívül helyezése indokolt.

Fenntartotta, hogy az I. rendű perújító felperes követelése elévült. A rPtk. 328. § (4) bekezdésében, 329. § (1) és (2) bekezdésében, valamint az EBH2010. 2234 számú eseti döntésben foglaltakra hivatkozással előadta, hogy az engedményezett követelés az engedményezési szerződés megkötésével, azaz 2009. április 21-én átszállt az I. rendű perújító felperesre, e napon az engedményezőnek az átruházott követelés feletti rendelkezési joga megszűnt (BDT2011. 2513), így a I.r.perújító felperes jogelőd név nem lett volna jogosult az alapperben a saját nevében, a saját követelésére hivatkozással eljárni. A BH2004. 183 számon közzétett jogesetben kifejtettek szerint az engedményezésről szóló szerződés érvényességét nem érinti, ha a szerződésről az engedményező a kötelezettet nem értesíti. A 2009. április 21-i engedményezési szerződés teljes egészében foganatba ment, annak tartalmából kitűnően az ellenértéket megfizették, a követelés a szerződés megkötésével átszállt. Mivel az I. rendű perújító felperes a követelés 2009. április 21-én történt megszerzésétől számított öt év elteltéig nem tett az elévülést megszakító cselekményt, a követelése a rPtk. 324. § (1) bekezdése és 326. § (1) bekezdése alapján 2014. április 21-én elévült, azt a rPtk. 325. § (1) bekezdése szerint bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

Az engedményezési szerződés 2011. november 6-i módosításának keletkezési dátumát vitatta, hivatkozva arra, hogy az iratok közt csatolt levelezés tartalmából kitűnően az I. rendű perújító felperes jogi képviselője az engedményezési szerződés módosításáról tudott, azonban arra a per során 2,5 éven át nem hivatkozott. Hivatkozott arra is, hogy a már foganatba ment, ekként megszűnt engedményezési szerződés utólagos módosítására a BH1998. 122 számú, valamint

BH1998. 6.274 számon közzétett jogesetben is kifejtett álláspont szerint nincs lehetőség, ezért az engedményezési szerződés 2011. november 6-i keltezéssel történt módosítása érvénytelen.

A perújító felperesek kamatszámítása hibás; nem adták magyarázatát, nem jelölték meg jogszabályi alapját az általuk követelt kamatmértéknek. A perújító felperesek magánszemélyek, a késedelmi kamat címén érvényesített követelésük mértékére nem lehet irányadó a gazdálkodó szervezetek közötti késedelmi kamat számításának módja, arra a rPtk. 301. § (1) bekezdése irányadó. Megjegyezte, a rPtk. 301. § (1) és (2) bekezdésének módosult szabályai 2004. május 1-jétől hatályosak, annak alapján a törvényes késedelmi kamat 2000. szeptember 1. és 2000. december 31. között évi 12 %, míg 2001. január 1-jétől 2004. május 1. napjáig évi 11 % volt, majd azt követően a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyezik.

[16] Indítványozta az elsőfokú bíróság által elmulasztott bizonyítás lefolytatását, a Miskolci Törvényszék és a Debreceni Ítéltábla megkeresését a I.r.perújító felperes jogelőd név követelése perújító felpereseknek átadására vonatkozó iratok megküldése végett. Ezzel kívánja igazolni, hogy a perújító felperesek önhibájából nem került részükre átadásra már az alapeljárás során a kamatkövetelés. Az iratokból adatok nyerhetők ki arra vonatkozóan, hogy a perújító felperesek mikor, milyen tartalmú nyilatkozatokat tettek a követelésre – ezen belül a kamatra – vonatkozóan, illetve a bíróságoktól erre milyen felhívásokat kaptak.

Kérte meghallgatni a 2011. november 6. napján kelt engedményezési szerződés módosítás megkötésének körülményeire az I. rendű perújító felperest, tanúként meghallgatni ugyanerre az engedményezési szerződés okirati tanút, tanú1-t és tanú2-nét, továbbá dr. Marján István ügyvédet.

[17] Az I., IV. VI., VIII. és X-XV. rendű perújító felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az ítélet helybenhagyását és a perújított alperes perköltségük megfizetésére kötelezését kérték.

[18] A XIII-XV. rendű perújító felperesek előadták, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett, mivel a rPp. 266. § (3) bekezdése alapján a perújítási kérelem megengedhetősége tárgyában külön határozott, amely határozattal már elbírált hivatkozások ismételt vizsgálat tárgyává nem tehetők. A perújítási kérelmüket nem új tényre, hanem új bírósági határozatra hivatkozással terjesztették elő, a már fennállt tényre vonatkozó bizonyíték új, amely a perújításra alapot ad. Vitatták, hogy a perújító felpereseket a korábbi igényérvényesítés elmulasztása tekintetében önhiba terheli.

A perújított alperes állításával ellentétben a jogelőd III. rendű perújító felperes levezette, hogy mi a kamatszámítása jogszabályi alapja.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a jogviszony a perújító felperes jogelőd név és az perújított alperes jogelőd név között jött létre, a perújító felperesek a gazdálkodó szervezet perújító felperes jogelőd név perbeli és anyagi jogi pozícióját foglalják el, ezért a gazdálkodó szervezetek között irányadó kamatmérték alkalmazandó. A 2004. május 1-jét megelőzően kötött szerződések esetében a késedelem 2005. január 1-jét követő időtartamára a 2004. évi CXXXV. törvény 134. §-a értelmében a 2002. évi XXXVI. törvény 5. és 6. §-ai által megállapított rPtk. 301. és 301/A. §-a alkalmazandó.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a perújított alperes a bizonyítási indítványát úgy tette meg, hogy még csak valószínűsíteni sem tudta, a bizonyíték beszerzése esetén a perújító felperesek önhibáját érintő bármilyen bizonyíték fog előkerülni.

[19] Az Az I., IV., VI., VIII. és X-XII. rendű felperesek szintén előadták, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett, mivel a perújított alperes által hiányolt érdemi indokolást a perújítási kérelem megengedhetősége tárgyában külön meghozott, a Fővárosi Ítéltábla jogerős határozatával elbírált döntés már tartalmazza.

Egyebekben osztották a XIII-XV. rendű perújító felperesek fellebbezési ellenkérelmében foglaltakat.

[20] Az V. rendű felperes a fellebbezésre tett „észrevételében” előadta, hogy a kamat igénye nem volt, perújítást nem kezdeményezett. A felszámolási eljárás 2008-ban történt befejezésére tekintettel 2015-ben kijavító végzés helyett vagyonrendezési eljárást kellett volna lefolytatni. A Miskolci Törvényszék (ügyszám10/)121. számú végzése végrehajthatatlan, a bíróság a felszámoló által készített vagyonfelosztási javaslatot nem változtathatja meg, attól nem térhet el. A hitelezők nem jogosultak magasabb összegre, mint amivel a felszámolás lezárta rendelkeztek, a további kamatkövetelésük jogalap nélküli gazdagodást eredményezne. A végzés kiegészítésének azért sem volt helye, mert a hitelezők igényei már 2015-ben elévültek, a jogvesztő határidő már eltelt.

Egyetértett a perújított alperesnek az önhiba fennálltára vonatkozó hivatkozásával; ennek igazolására indítványozta a perújító felperes jogelőd név zárómérlegének, beszámolóinak, felosztási terveinek és a tárgyalási jegyzőkönyvek beszerzését a Miskolci Törvényszéktől.

Az I. rendű perújító felperes által hivatkozott, 2014. augusztus 29-i (helyesen: 2009. április 21-i) engedményezési szerződést „életszerűtlennek” tartotta. Az elsőfokú bíróság nem bírálta el a perújított alperesnek az okiraton szereplő aláírás valódisága megdöntése érdekében előterjesztett bizonyítási indítványát. Az I. rendű perújító felperes ügyvezetője és 50 %-ot meghaladó arányban tulajdonosa a I.r.perújító felperes jogelőd név-nek, vélelmezni kell az ügylet rosszhiszeműségét, illetve az ingyenességet. Álláspontja szerint az I. rendű perújító felperesnek a keresetösségi joga nem áll fenn, mivel a követelés ténylegesen eladásra nem került.

[21] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki.

[22] A 2009. április 21-i engedményezési szerződés 1. pontja értelmében a I.r.perújító felperes jogelőd név I. r. perújított felperes név részére átruházza a perújított alperes név-vel mint kötelezettel szemben fennálló 14.020.234 forint és járulékai követelését. A 4. pont szerint az engedményezés alapján az engedményező a pénzügyi teljesítést követően is a teljes követelés képviselőjében jár el, a kötelezettet nem értesíti az engedményezés tényéről. A szerződés 10. pontja rögzíti, hogy a követelés átruházásának ellenértékét az engedményes a szerződés aláírásával egyidejűleg készpénzben megfizeti.

[23] Az engedményezési szerződés 2011. november 6-án kelt módosítása értelmében az engedményezési szerződés 2. pontja akként módosul, hogy a szerződő felek megállapodnak abban, hogy az engedményező a követelést a Fővárosi Bíróság előtt ügyszám4. számon folyó peres eljárásban hozott bírósági határozat jogerőre emelkedésének napjával ruházza át az engedményesre (engedményezés napja). A felek rögzítik, hogy a folyamatban lévő perben és az azt követő esetleges jogorvoslati eljárásokban a peres felek személyében alanyváltozás nem következik be, ezért perbeli jogutódlás bejelentésére nem kerül sor. A 8. pont akként módosul, hogy az engedményes nem az ellenérték – előleg – megfizetésével egyidejűleg szerzi meg a követelés és az összes járuléka tulajdonjogát, hanem az engedményezés napján. Ezen időponttól kezdődően jogosult az engedményes a követeléssel kapcsolatban keletkező valamennyi igényét saját nevében érvényesíteni.

[24] Az I. rendű perújító felperes – más perújító felperések mellett – a perújított alperest 2019. június 13-án a lejárt kamatkövetelése megfizetésére szólította fel, majd 2019. szeptember 25-én perújítási kérelmét terjesztett elő az elsőfokú bíróságon.

[25] Az elsőfokú bíróság a 2021. szeptember 2-án kelt, 2021. december 10-én jogerős 36.G.41,021/2020/21. számú végzésével megállapította, hogy az elhunyt IX. rendű perújító felperes jogutódjai a X., XI. és XII. rendű perújító felperések.

Ezt követően a 2021. december 10-én kelt, 2022. január 6-án jogerős 36.G.41.634/2021/9. számú végzésével a XIII., XIV. és XV. rendű perújító felperések perbelépését engedélyezte, egyúttal a III. rendű perújító felperest a perből elbocsátotta.

[26] A fellebbezés az így kiegészített tényállásra is figyelemmel az alábbiak szerint megalapozatlan.

[27] Az elsőfokú bíróság nem követett el olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely folytán a perindításkor hatályban volt, ezért a jelen eljárásban még alkalmazandó rPp. 269.§-a szerint alkalmazandó rPp. 252. § (2) bekezdésében foglalt hatályon kívül helyezési ok állna fenn – az 1/2014. (VI. 30.) PK vélemény 1. pontjában foglaltakra is tekintettel –, a Fővárosi Ítéltábla ezért az ítéletet a rPp. 253. § (3) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelmek keretei között bírálta felül.

[28] Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta; annak kisebb kiegészítése volt szükséges, amely azonban a perben csatolt 2009. április 21-i engedményezési szerződés, annak 2009. november 6-i módosítását tartalmazó okirat és az elsőfokú eljárás iratai alapján a másodfokú eljárásban is lehetséges volt.

[29] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kifejtett indokaival túlnyomó részben egyetértett. A fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelmekben foglaltakra is tekintettel az alábbiakat rögzíti.

[30] A perújítás szabályait a rPp. XIII. Fejezete tartalmazza.

A rPp. 269. §-a értelmében, amennyiben e fejezet máshogy nem rendelkezik, a perújítási eljárás során a bíróság az általános szabályok szerint jár el.

[31] A rPp 266. § (1) bekezdése értelmében a bíróság hivatalból vizsgálja, hogy a perújításnak a 260-262. §-ban meghatározott előfeltételei fennállnak-e. A bíróság a tárgyaláson a perújítás érdemében is tárgyalhat és határozhat; ha azonban célszerűnek látszik, a perújítás megengedhetősége kérdésében külön tárgyal, és végzéssel határoz.

A (2) bekezdés szerint ha a bíróság a perújítást megengedhetőnek találja, az érdemi tárgyalást kitűzi, illetőleg a tárgyalást érdemben folytatja, ellenkező esetben pedig a perújítási kérelmet mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant, elutasítja.

[32] A fentiekből következően a bíróság – választása szerint – a megengedhetőség körében külön tárgyalhat és határozhat. Amennyiben a megengedhetőség körében külön hoz határozatot, az ellen külön fellebbezésnek van helye, és az érdemi tárgyalás csak a határozat jogerőre emelkedése után folytatható [rPp. 266. § (3) bekezdés].

[33] A rPp. 267. § (1) bekezdése értelmében a perújítás megengedése esetében a pert a kérelem korlátai között újból kell tárgyalni.

A rPp. 268. §-a akként rendelkezik, hogy a bíróság a per újbóli tárgyalásának eredményéhez képest a perújítási kérelemmel megtámadott ítélet hatályában fenntartja, illetőleg annak egészben vagy részben hatályon kívül helyezése mellett a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz.

[34] Mindezek alapján, amennyiben a bíróság a perújítási kérelmet megengedhetőnek találta, és érdemi tárgyalásba bocsátkozott, a tárgyalás eredményéhez képest határozhat a megtámadott ítélet hatályában fenntartásáról, vagy annak részben vagy egészben hatályon kívül helyezéséről, és új ítélet hozhat, de a továbbiakban már nincs helye a perújítási kérelem érdemi tárgyalásra alkalmatlansága miatt a kérelmet elutasító végzés meghozatalának (BDT2009. 2123).

Ezért a perújítási kérelmek érdemi tárgyalásra alkalmatlanként, végzéssel elutasítására irányuló, elsődleges fellebbezési kérelem megalapozatlan.

[35] Az elsőfokú bíróság a 2009. december 18-án kelt ügyszám17/13-I. számú végzésével a perújítás megengedhetősége kérdésében külön végzéssel határozott – amely határozatot a Fővárosi Ítéltábla a 2020. május 5-én kelt ügyszám16/2. számú végzésével

felülbírált –, így a megengedhetőség körében jogerős döntés született. Az ezt követő, a perújítási kérelem érdemi elbírálásával folytatódó eljárásban a perújítás megengedhetőségének ismételt vizsgálata, a már elbírált hivatkozások újbóli mérlegelése nem megengedett, a már elbírált, jogerős döntéssel szemben további rendes jogorvoslatnak nincs helye.

[36] A perújított alperes megalapozatlanul hivatkozott fellebbezésében az 1/2014. (VI. 30.) PK vélemény 4. pontjában foglaltakra, amely – egyebek mellett – a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a másodfokú bíróság jogi iránymutatásának kötőerejére ad állásfoglalást, mivel a perújítási kérelem megengedhetősége tárgyában hozott végzést felülbíráló másodfokú határozat nem hatályon kívül helyezést és a megismételt eljárásban eljárási szabálysértés nélkül figyelmen kívül hagyható jogi iránymutatást tartalmaz, továbbá az ezt követően az elsőfokon indult eljárás nem minősül megismételt eljárásnak, az a továbbiakban kizárólag a perújítás érdemében való döntés érdekében folyik.

[37] A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság nem sértett eljárási szabályt, amikor a perújítás megengedhetősége körében korábban már vizsgált hivatkozások ismételt elbírálása helyett indokolásában mindössze a Fővárosi Ítéltábla 2020. május 5-én kelt ügyszám16/2. számú végzésére, a perújítás megengedhetősége körében meghozott jogerős döntésre utalt.

Ezzel a rPp. 221. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett, az ítélet a másodlagos fellebbezési kérelem szerinti hatályon kívül helyezésének nincs helye.

[38] Az ítélet megváltoztatására és az alapperben hozott ítélet hatályának a késedelmi kamat fizetésére kötelezés nélkül fenntartására irányuló fellebbezés úgyszintén megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla rögzíti, hogy a perújított alperes fellebbezésében valamennyi perújító felperes kamatkövetelésének teljes elutasítását kérte, de ennek indokát csupán az I. rendű perújító felperes követelése esetében jelölte meg.

[39] Az elsőfokú bíróság érdemben helytállóan állapította meg, hogy az I. rendű perújító felperes követelése az elévülési idő megszakadása miatt nem évült el. Az e körben kifejtett indokaival a Fővárosi Ítéltábla nem maradéktalanul értett egyet, azokat az alábbiak szerint pontosítja, illetve kiegészíti.

[40] Az engedményezési szerződés megkötésekor hatályban volt, ezért a perben még alkalmazandó rPtk. 329. § (1) bekezdése értelmében az engedményezéssel az engedményes a régi jogosult helyébe lép.

[41] A perújított alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a 2009. április 21-i engedményezési szerződéssel az eredeti kötelemben alanycsere következett be, a I.r.perújító felperes jogelőd név helyébe az I. rendű perújító felperes lépett. Az engedményezési szerződés megkötésével, az ellenérték egyidejű megfizetésével a szerződés teljesedésbe ment (EBH1999. 124), a követelés az új jogosultra átszállt. Ezzel szemben az I. rendű perújító felperes nem is hivatkozott arra, hogy az engedményezési szerződésnek az engedményező és engedményes közötti hatályosulása, az alanycsere nem a szerződés megkötésének időpontjában, hanem később történt volna. A követelés későbbi átszállása a 2009. április 21-i engedményezési szerződés szövegéből nem következik, emellett az engedményezési szerződés későbbi módosítására irányuló szándék, az engedményezés napjának megváltoztatása is arra utal, hogy az eredeti szerződéses akarat szerint a követelés átszállása a szerződéskötés napján megtörtént. A perújított alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a már perfektuálódott engedményezés későbbi módosítása kizárt.

[42] Ugyancsak helytállóan hivatkozott arra a perújított alperes, hogy a kötelezett engedményezésről értesítésének hiánya az engedményezési szerződés érvényességét nem érinti.

[43] A rPtk. 328. § (3) bekezdése szerint az engedményezésről a kötelezettet értesíteni kell; a kötelezett az értesítésig jogosult az engedményezőnek teljesíteni.

[44] A fentiek szerint a kötelezett engedményezésről értesítése nem maradhat el, azonban az értesítés nem az engedményezési szerződés érvényességének, hanem kizárólag annak a kötelezettel szembeni hatályosulásának a feltétele. Az alperes által is helytállóan hivatkozott joggyakorlat (BH2004. 183) értelmében nem érinti az engedményezés érvényességét, ha arról a felek a kötelezettet nem értesítik. A kötelezett értesítése hiányában az engedményezés vele szemben nem hatályos, a kötelezett csak az eredeti jogosult javára teljesíthet.

[45] Ugyanakkor az elsőfokú bíróság érdemben helytállóan állapította meg, hogy az elévülés kizárólag az egymással perben állt engedményező, a I.r.perújító felperes jogelőd név és a kötelezett, azaz a perújított alperes viszonylatában értelmezhető.

[46] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság indokolását e körben kiegészíti azzal, hogy az alapperben hozott, a Fővárosi Törvényszék 2014. április 2-án kelt ügyszám1170. számú, a Fővárosi Ítéltábla 2015. november 4-én kelt ügyszám8/25. számú ítéletével helybenhagyott, jogerős és e tekintetben a perújítási kérelemmel sem támadott döntése értelmében a I.r.perújító felperes jogelőd név a perújított alperes név-vel szemben 14.020.234 forint tőke megfizetését alappal követelhet.

[47] A rPp. 229. § (1) bekezdése kimondja, hogy a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek – ideértve azok jogutódait is – egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő).

[48] Az anyagi jogerő hatás kizárja az ítéletben már elbírált jog ismételt vitatását. A felek közötti jogviszony e minősítésétől a későbbi perben eljáró bíróság sem térhet el (BH2002. 235. I)

Az alapperben hozott ítélet anyagi jogerő hatása a fentiek szerint kizárja, hogy a perújított alperes eredményesen hivatkozhat arra, hogy az I. rendű perújító felperes jogelődje, a I.r.perújító felperes jogelőd név nem volt jogosult a követelést a saját nevében érvényesíteni.

[49] A rPtk. 324. § (1) bekezdése értelmében a követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

A rPtk. 325. § (1) bekezdése szerint az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

[50] A rPtk. 327. § (1) bekezdés kimondja, hogy – egyebek mellett – a követelés bírósági úton való érvényesítése megszakítja az elévülést.

A (2) bekezdés szerint az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után az elévülés újból megkezdődik.

[51] Az irányadó joggyakorlatból (BDT2009. 2041) is kitűnően az elévülést csak a jogosultnak a követelés kötelezettjével szembeni igényérvényesítése szakítja meg. Mivel az alapperben hozott, 2014. április 2-i ügyszám1170. számú ítélet anyagi jogerő hatása folytán a I.r.perújító felperes jogelőd név a követelés jogosultjának minősült, az e perben a perújított alperes névvel szembeni igényérvényesítése a követelés elévülését a rPtk. 327. § (1) bekezdése értelmében megszakította.

[52] A I.r.perújító felperes jogelőd név mind tőke, mind kamat megfizetésére kötelezésre irányuló keresete a bíróságra 2010. szeptember 29-én érkezett, a perben született jogerős döntés dátuma 2015. november 4. Mivel 2015. november 4-étől az I. rendű perújító felperes általi, 2019. június 13-i fizetésre felszólításáig a rPtk. 324. § (1) bekezdése szerinti öt év nem telt el, az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az I. rendű perújító felperes követelése nem évült el, azt a bíróság előtt érvényesítheti.

[53] Az elsőfokú bíróság ugyancsak helytállóan állapította meg, hogy a perújító felperések a korábban megítélt tőkeösszeg után 2005. január 1-jét követően a rPtk. 301/A. § (2) bekezdésében foglaltak szerinti kamatmértéke jogosultak. A Fővárosi Ítéltábla az

elsőfokú bíróság e körben kifejtett indokaival teljes mértékben egyetértett. A fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelmekben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat rögzíti.

[54] A 2002. évi XXXVI. törvénnyel beiktatott rPtk. 301/A. § 2013. július 1. napjáig hatályos szövege értelmében gazdálkodó szervezetek között a késedelmi kamatra vonatkozó szabályokat az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

A (2) bekezdés szerint a késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összege.

A 2013. évi XXXIV. törvény 14. § (3) bekezdése e szövegrészt akként módosította, hogy a gazdálkodó szervezetek közötti szerződések esetén kell az eltérő szabályokat alkalmazni. A törvénymódosításhoz fűzött jogalkotói indokolás értelmében a módosítás egyik célja az volt, hogy egyértelművé váljon, hogy a rPtk. 301/A. §-ában foglalt speciális szabályokat gazdálkodó szervezetek között is csak akkor lehet alkalmazni, ha a közöttük létrejött kötelelem szerződésen alapul.

Mivel az alapperben érvényesített igény szerződéses elszámolásból ered, ezért a 2004. évi CXXXV. törvény 134. §-a értelmében a 2005. január 1-jét követő időtartamra a 2004. május 1-jét megelőzően kötött szerződések esetében is alkalmazni rendelt rPtk. 301/A. §-ában meghatározott kamatmérték alkalmazandó.

A Kúria is rámutatott a Pfv.V.20.278/2014/11. számú határozatában, hogy amennyiben a felek eltérően nem rendelkeznek, a 2004. május 1-jét megelőzően kötött szerződések esetében a késedelem 2005. január 1-jét követő időtartamára a késedelmi kamat megállapításakor a rPtk.-nak a 2002. évi XXXVI. törvény 5. §, 6. §-a által megállapított 301-301/A. §-át kell alkalmazni; eltérő megállapodás hiányában tehát 2005. január 1. napja után a gazdálkodó szervezetnek egymás közötti viszonylatában a késedelmi kamat a jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összege, míg 2013. július 1. napjától a 2013. évi XXXIV. törvény 14. § (3) bekezdésével módosított rPtk. 301/A. §-a szerinti, azaz a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékével egyező kamatmérték.

[55] A perújító felperes jogelőd név nem vitásan gazdálkodó szervezetnek minősült, a hitelezők között felosztott követelése, az alapperben érvényesíteni kívánt igény üzletrész-átruházási szerződésből eredő elszámoláson alapul. Ezért a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2008. május 7-én kelt ügyszám7/112. számú, a Debreceni Ítéltábla 2019. március 27-én kelt Gpkf.III.30.0033/2019/2. számú végzésével jogerősen kijavított és kiegészített végzésével a hitelezőknek átadott vagyon a tőkekövetelés mellett a gazdálkodó szervezetek között irányadó, a rPtk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamatot is tartalmazta. A hitelezőknek átadott vagyon tartalma, abban a kamatkövetelés mértéke nem változott meg pusztán azáltal, hogy a követelést a későbbiekben magánszemélyek szerezték meg.

A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság döntése az alapperben megítélt tőkekövetelés utáni kamatmérték tekintetében is helytálló.

[56] A Fővárosi Ítéltábla megállapította továbbá, hogy az V. rendű felperes fellebbezésnek vagy fellebbezési ellenkérelmnek nem minősülő nyilatkozatában

megalapozatlanul hivatkozik a korábban folyt felszámolási eljárásban történt szabálysértésekre, amelyek a jelen perújítási eljárás tárgyát nem képezhetik. A perújítási kérelemmel nem érintett, ezért a jelen eljárásnak úgyszintén nem lehet tárgya a I.r.perújító felperes jogelőd név és az I. rendű perújító felperes közötti 2009. április 21-i engedményezési szerződés létrejötte vagy érvényessége.

[57] Az elsőfokú bíróság megalapozottan mellőzte a beszerezni kért iratok tekintetében a perújított alperes által indítványozott bizonyítást mivel – a fentebb kifejtettekre tekintettel – a perújítás megengedhetősége tárgyában született jogerős döntés folytán a perújító felperesek oldalán az igényérvényesítés elkészttségénél az önhiba a per későbbi szakaszában már nem volt vizsgálható. Emellett – másodsorban – megalapozott a bizonyítási indítvány mellőzése az okból is, mivel bizonyításnak a perben állított és a másik fél által vitássá tett konkrét tény igazolása végett van helye; nincs helye bizonyítás elrendelésének a tényállítás megtehetősége céljából.

Megalapozott volt az engedményezési szerződés 2011. november 6-i módosítása tekintetében indítványozott meghallgatás mellőzése is, mivel az I. rendű perújító felperes követelése elévülésének megszakadása az iratok alapján megállapítható a I.r.perújító felperes jogelőd név mint jogosult bíróság előtti igényérvényesítésére tekintettel, csakúgy, mint az, hogy a már teljesezésbe ment engedményezési szerződés módosítása kizárt. Erre tekintettel az engedményezési szerződés módosítása megtörténtének, dátumának a per megítélése szempontjából nem volt jelentősége.

[58] A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét – a fentiek szerint módosított és kiegészített indokolással – a rPp. 269. §-a szerint alkalmazandó rPp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[59] A Fővárosi Ítéltábla a rPp. 269. §-a és 239. §-a szerint alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező perújított alperest az I., IV., VI., VIII., X., XI. és XII. rendű perújító felpereseknek mint együttes jogosultaknak, valamint a XIII., XIV. és XV. rendű perújító felpereseknek mint együttes jogosultaknak 250.000 - 250.000 forint + áfa összegű, a XIII., XIV. és XV. rendű perújító felperesek esetében a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdés b) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a, az I., IV., VI., VIII., X., XI. és XII. rendű perújító felperesek esetében az IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére azzal, hogy az így megállapítható összeget az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján, a ténylegesen végzett és szükséges jogi képviselői tevékenység mértékére figyelemmel a XIII., XIV. és XV. rendű perújító felperesek esetében minimálisan, az I., IV., VI., VIII., X., XI. és XII. rendű perújító felperesek esetében jelentősen mérsékelte.

[60] A perújított alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 2.500.000 forint fellebbezési illetéket a rPp. 269. §-a és 239. §-a szerint alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése és a perben még alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2022. szeptember 28.

dr. Kolozs Balázs s.k.
a tanács elnöke
előadó bíró

dr. Molnár József s.k.
bíró

dr. Karaszi Margarita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: